

scénář k pohádce
O SMUTNÉ PRINCEZNĚ
pro loutkové divadlo

Námět: Zdeněk Rosenbaum

Scénář: Tereza Kratochvílová

Ilustrace: Lenka Procházková

Osoby:

král

princezna

kašpárek

myslivec

drak

Před oponou

Kašpárek: Nazdárek, děti, nazdárek, klaní se vám kašpárek! Naše divadlo vás přijelo pobavit a rozveselit. Že jste veselí samy od sebe? No vidíte. To princezna Amálka je pořád smutná. A nikdo neví proč. Mně se tedy zdá, že je to úplně jednoduché. Ale pan král se trápí, neví, jak Amálce pomoci. Jen se na něj podívejte...

1. obraz

Král: Kašpárku, jak to dnes vypadá s princeznou?

Kašpárek: Pořád stejně, pane králi. Chodí jako tělo bez duše, neusměje se, vzdychá.

Král: Ani mi to neříkej. Co s tím? Už tě něco napadlo?

Kašpárek: No, já si myslím, že by ji někdo měl rozesmát a ten někdo...

Král: A ten někdo... No jistě, kašpárku, nemáš snad rolničky, aby lidem cinkaly pro radost? Neměl bys ty Amálku rozveselit?

Kašpárek: Já? Proč já? Já to neumím jen tak na rozkaz. Myslel jsem spíš...

Král: Amálka už jde! Tak to aspoň zkus, prosím!

Kašpárek: No dobrá. Ale za nic neručím. Dobrýtro, Amálko! Poslyšte... Já do lesa nepojedu, já do lesa nepůjdu.

Princezna: Bůůů! To je hloupá písnička!

Kašpárek: Kdyby na mě hajný přišel...

Princezna: Bůůů! Hajný!

Král: Nezpívej, kašpárku. Jen jsi Amálku ještě víc rozplakal!

Kašpárek: Já to říkal!

Král: Asi budu muset sehnat někoho jiného. Prince, který Amálku rozesměje a potom ji dostane za ženu!

Princezna: Prince ne! Bůůů!

Král: Ale Amálko, holčičko! Kašpárku, vydáš se přes Černý les...

Kašpárek: Já? Přes les? A to zase ne! Tam žije strašný drak! Sežere mě a vůbec. Nejdů.

Král: Neboj se, dám ti s sebou Myslivce.

Princezna: Myslivce ne! Co když ho drak sežere!

Kašpárek: A to jo! Myslivec je veselý a statečný chlapík. Najdeme princezně prince a bude dobře.

Princezna: Já nechci prince, bůůů!

Král: Honem se vydejte na cestu. Zdá se mi, že je to s Amálkou čím dál horší!!

Kašpárek: Najdu Myslivce a vyrážíme. Nebojte, princezno, však ono všechno dobře dopadne.

2. obraz

Myslivec: Sekera je za dva zlatý a topůrko...

Kašpárek: Za tolar. Kdyby na mě hajný přišel, on by mě to všechno vzal. To jsem zvědavý. Musíme Amálce najít hezkého prince. Ona sama je docela pěkná holka...

Myslivec: Docela? Že se nestydíš, Kašpárku, Amálka je nejhezčí ze všech princezen, co znám.

Kašpárek: A kolik jich znáš?

Myslivec: No, jenom jednu... ale to mi stačí.

Kašpárek: Já jsem si to myslel. Jestli ty bys sám rád nebyl tím princem, co si ji vezme za ženu?

Myslivec: Rád nerad. Jsem myslivec a s tím se nedá nic dělat. A už buď zticha, blížím se k doupěti draka Mihuláka.

Kašpárek: Jako pěna.

Myslivec: Draku, ahoj!

Kašpárek: Propáníčka! Co to děláš? Mě ještě neomrzela svět!

Drak: Ahoj!

Myslivec: Pojd' sem!

Kašpárek: Ať nechodí!

Drak: Už jdu.

- Myslivec:** Přestaň se třást, Kašpárku. Mihulák je můj známý. Vždyť s kým se mám v lese bavit? A drak je chytrý, na všechno má odpověď.
- Drak:** Dobrý den, Kašpárku.
- Kašpárek:** Dobrý den, velejemný vznešený maxidraku...
- Drak:** Haha! Co to povídáš! Jsem Mihulák. Můžeš mi říkat Mihulko.
- Kašpárek:** Mi mimi Mihulko. Děkuji.
- Drak:** Kam jdete?
- Myslivec:** Hledat Amálce ženicha. Který ji navíc rozesměje.
- Drak:** Tak to je smutná cesta, že, Myslivče?
- Kašpárek:** Proč? Proč Myslivče?
- Myslivec:** Ale, to Mihulák jen tak.
- Drak:** Já ti dám jen tak. To nevíš, Kašpárku, že Myslivec princeznu miluje? A že i ona si na něj myslí? Kolikrát si povídali na procházkách v lese. Ale pan král to potom zakázal a od té doby je Amálka smutná!
- Kašpárek:** Takhle to je! Jestli jsem si to nemyslel!
- Myslivec:** Už o tom nemluvte. Je mi pak ještě smutněji.
- Kašpárek:** Ale to je potom jedinečná příležitost!
- Drak:** Jak to myslíš?
- Kašpárek:** No, přemýšlejte se mnou, kamarádi. Má náš král Amálku rád?
- Myslivec:** Nejvíc na světě.
- Kašpárek:** Trápí se tím, že je smutná?
- Drak:** Jako dás!
- Kašpárek:** A co všechno by udělal, aby se smála?

- Myslivec:** Co všechno... No,všechno!
- Kašpárek:** Správně! A to znamená...
- Drak:** To znamená...
- Kašpárek:** Že by ji klidně dal...
- Drak:** Klidně dal...
- Kašpárek:** Za ženu i...
- Drak:** Myslivci! No jistě, král ti dá Amálku za ženu, přestože jsi myslivec, jenom aby byla veselá!
- Kašpárek:** No sláva.
- Myslivec:** Sláva!! Sláva, kamarádi, to je pravda! Tak otočka na patě a honem zpátky na zámek!
- Drak:** Počkej, počkej. To není tak jednoduché. Musíš si princeznu vysloužit.
- Kašpárek:** Víš, jak ji rozesmát? Mohl bych ti poradit pár trik...
- Myslivec:** To radši ani ne.
- Drak:** Mohli bychom předvést víš co... šeptý, šeptý, šept.
- Myslivec:** Výborně! Tak poklusem na zámek.
- Kašpárek:** Poklusem, poklusem... moment. Kde jste? Počkejte na mě!

3. obraz

Myslivec: Kde je pan král?

Kašpárek: Schovává se před drakem. Myslí si, že si přišel pro princeznu.

Drak: No dovolte, nejsem žádný surovec!

Kašpárek: Všichni se tě polekali, Mihuláku. Ale to dělá jen tvoje mohutná postava. Jinak jsi dobrák od kosti. Pomáháš přáteli v nouzi!

Myslivec: Král už jde! Tak neřečni, Kašpárku, ať všechno neprozradíš.

Kašpárek: Neprozradím co?

Myslivec: Pšt!

Král: To už jste zpátky? A koho jste to přivedli, vy... To jsme si nedomluvili. Místo prince taková, račte prominout, obluda!

Drak: Nic se neděje.

Myslivec: Pane králi! Napadlo mě, že bych se mohl sám pokusit princeznu rozesmát. A pro radost jsem jí ulovil tohoto strašného draka Mihuláka!

Král: Ty? Rozesmát princeznu? Proč ne, zkusit to můžeme. Ale když neuspěješ, budeš o hlavu kratší. Přece jen nejsem král pro srandu králíkům.

Myslivec: Jak si přejete, králi.

Kašpárek: Dojdu pro princeznu!

Princezna: Není třeba, už jsem tady.

Král: Vidíš to, Amálko, kdo tě chce rozesmát?

Princezna: Vidím!

Kašpárek: Ale vždyť ona už se skoro směje teď!

Král: Tak se pusť do rozveselování, myslivče!

Myslivec: Elá hop!

Myslivec drzúruje draka, který poskakuje a poletává jako v cirkusu.

Král: To je pěkné, opravdu.

Kašpárek: Olé, Mihulko, bravo!

Princezna: Už se směju, podívejte se na mě! Myslivec s Mihulákem mě rozesmáli!

Drak: Děkujeme, princezno!

Princezna: Ale vezmu si Myslivce!

Drak: Chápu!

Myslivec: Amálko!

Král: No tak dobrá, dobrá. Jestli vy jste to na mě nenarafičili, všechno. Ale tak se vezměte, když se máte rádi.

Princezna: Máme!

Kašpárek: A co my, Mihulko?

Drak: Půjdeme za svědky. A já se pak vrátím do své sluje v Černém lese.

Myslivec: Budeme tě chodit navštěvovat!

Před oponou

Kašpárek: tak to našťestí všechno dobře dopadlo a vy už víte, děti, že se člověk nemá mračit, ale dát s kamarády hlavy dohromady a vymyslet, jak to svoje trápení vyřešit! Myslivci s Amálkou přeje-
me všechno nejlepší a hlavně – ať jsou pořád veselí!!

Scénář k pohádce O smutné princezně

Námět: © Zdeněk Rosenbaum

Scénář: © Tereza Kratochvílová

Ilustrace: © Lenka Procházková, www.obrazkovyostrov.cz

Sazba a grafická úprava: Pavla Zimmermannová, pavla.xy@centrum.cz

Nakladatelství: Hyperion s. r. o., www.kufrik.cz

2008

